

Spitsbergen

Triplog - Reisetagebuch

21 Augustus - 5 September 2012

SV Antigua gecharterd door Askja

De Antigua werd in 1957 in Thorne (UK) gebouwd als vissersboot en werd begin jaren '90 door zeilliefhebbers in Nederland omgebouwd tot passagiers-Barkentine.

Een Barkentine kenmerkt zich door 3 masten op een bepaalde manier getuigd: 4 Raas aan de voormast, 2 Gaffelzeilen en een stagzeil.

Die Antigua wurde 1957 in Thorne (UK) gebaut und fuhr über viele Jahre hinweg als Fischereischiff, bis sie in den frühen 1990ern in den Niederlanden von Segelschiff-Liebhabern als Barkentine von Grund auf überholt und für die Passagierfahrt fit gemacht und ausgerüstet wurde. Eine Barkentine (oder Schonerbark) zeichnet sich durch drei Masten mit bestimmten Formen der Takelung aus: 4 Rahsegel am Vormast, 2 Gaffelsegel und Staksegel.

Met / Mit

Kapitein / Kapitän – Joachim Schiel

Eerste Stuurman / Erster Steuermann – Maarten van der Duijn Schouten

Tweede Stuurman / Zweiter Steuermann – Dan Fisher

Chefkok / Koch – Sacha Huhn

Service Manager – Katrin Völker

Service – Nicole Petresic

Service – Yvonne

Expedition leader / Fahrtleiter – Michelle van Dijk

Guide – Nicola Boll

21 augustus

Adventfjord: Longyearbyen

Positie om 14 uur: 78°14' N 15°36' E

Temperatuur: 6 °C Bewolkt

Expeditioneleider Michelle wachtte ons op in de aankomsthal van het vliegveld. Er stond een bus klaar die ons naar de haven bracht. Aan boord stond de koffie en thee klaar en om 16 uur gaf kapitein Joachim zijn eerste briefing over veiligheid aan boord samen te vatten in: geen kampvuur binnen, geen zandbak binnen en niet van de boot af duiken.

Ondertussen was het schip van de kade vertrokken en voer richting open zee.

Ter hoogte van Longyearbyen Camping dook opeens een meermin op.

Daarna vertelde expeditioneleider Michelle over de regels aan land en dat het zeer verfrissend om een duik te nemen, maar dat niemand het zo lang vol houdt als de Arctische meermin Sarah.

Terwijl de eerste sneeuw van het jaar de bergtoppen bepoederde, voer de Antigua de IJsfjord uit.

Der Flughafenbus brachte uns direkt in den Hafen, wo die Antigua am schwimmenden Kai schon auf die Gäste wartete. Ein kräftiger, kalter Wind brachte Kai und Schiff zum Schaukeln. Mit tatkräftiger Hilfe der Besatzung gelangten Gäste und Gepäck sicher auf das Schiff. Noch vor dem Ablegen gab es die wichtigsten Sicherheitshinweise.

Der Wind blies uns kräftig entgegen, und das ungewohnte Schaukeln des Schiffes ließ die meisten Gäste schnell in ihre Koje gehen.

22 augustus

St. Jonsfjorden, Poolepynten & Forelandsundet

Positie om 8 uur: 78°31,5' N 12°52' E

Temperatuur: 7 °C, licht bewolkt, windstil

Om 4 uur werden we gewekt door het geluid van de ankerketting. We waren aangekomen in St. Jonsfjorden, waar we na het ontbijt landden op Gjertsenodden.

De hut was interessant, deze is gebruikt door Noorse pelsjagers. Eén van deze pelsjagers had zelfs een gemak (toilethuisje) gebouwd om indruk te maken op de pelsjager die aan de overkant woonde.

Het strand lag vol met ijsbergjes, de zogenaamde 'bergij bits' en op land vonden we oude graven gegaan die door de permafrost boven waren gekomen. Ook zagen we polygonen Nicola en Michelle legden uit dat deze ontstonden door de permafrost. De lange wandeling liep over de morenen tot we op 100 meter hoogte een prachtig uitzicht hadden op de Gaffelbre, die zijn naam te danken heeft aan het feit dat het in feite twee gletsjer zijn die bij elkaar komen wat de naamgever aan een gaffel deed denken. Onderweg naar boven zagen we langs het strand een 'blauwe' vos rennen. Deze zijn zeer zeldzaam op Spitsbergen. Ook kon men hoog op de berg met een verrekijker een rendier waarnemen.

Poolepynten is genoemd naar de Engelsman Jonas Poole. Hier is in 2004 een ijsberenkaak gevonden van tussen de 110.000-130.000 jaar oud.

De reden waarom wij uitgerekend Poolepynten bezochten is omdat er regelmatig walrussen op het strand te vinden zijn. De hele zomer waren ze niet 'thuis' maar een paar dagen eerder had Nicola en twee op het strand zien liggen. We hadden geluk! Een groep van acht walrussen lag op het strand en vijf dieren zwommen in het water. Allemaal relatief jonge dieren. De vijf walrussen in het water zwommen zelfs naar ons toe en volgden ons met grote nieuwsgierigheid. Daarna maakten wij een strandwandeling, bekeken al het drijf- en wrakhout en verzamelden afval.

's Avonds voeren we door een ondiepte in de Forlandsund richting het noorden de oranje kleurende hemel tegemoet.

Bei ruhigem, sonnigen Wetter erwarteten wir im St. Johns fjord, der schon von den Walfängern vor 400 Jahren benutzt worden war. Am Ufer stand eine winzige Hütte, die von einem „Fangstman“, einem Trapper benutzt worden war. Ein Gräberfeld erinnerte an die Zeit der Walfänger. Per Zodiak ging es zu einem ersten Landgang, wir betraten die Tundra Spitzbergens und erkletterten eine Moräne, die einen weiten Blick auf ihren Gletscher ermöglichte.

Gegen Mittag ging es weiter Richtung Norden, zunächst im geschützten Vorlandsund zwischen Spitzbergen und Prins-Karls-Forland. Bei einer Seefahrerbake auf Prins Karls Forland entdeckten wir einige Walrosse. Sofort wurden die Zodiaks wieder klar gemacht. Wir landeten in einiger Entfernung an und näherten uns den Walrossen am Strand. Sie hatten uns entdeckt, und einige von ihnen kamen im sicheren Wasser auf uns zu geschwommen, um uns in Augenschein zu nehmen. Staunend betrachtete man sich gegenseitig. Nach einer Weile zogen sie prustend wieder ab, und wir näherten uns den am Strand liegenden Kolossen noch ein wenig.

23 augustus

Ny Ålesund & Blomstrand(halv)øya

Positie om 8 uur: 78°58,5' N 011°39,5' E

Temperatuur: 8 °C, windkracht 3 NO

Nadat we midden in de nacht door Bodø radio opgeroepen werden om niet verder te varen maar standby te blijven omdat er een boot in nood was in de Forlandsund kwamen we om 4 uur aan in Ny Ålesund waar we aanlegden aan de kade.

Tijdens het ontbijt vertelde Michelle dat je in Ny Ålesund op de paden moet blijven om de meetapparatuur niet te storen. Ook kregen we een ISPS-badje mee omdat tevens het cruiseschip Nordstjernen werd verwacht. Michelle leidde ons naar de mast waaraan de zeppelins Norge & Italia hadden gehangen en vertelde daar het verhaal van Amundsen en zijn dromen. Terug in het dorp kregen we gelegenheid om de souvenirwinkel en/of het museum te bezoeken. Toen Michelle

en Nicola ook in het museum waren kregen ze de mededeling van stuurman Maarten dat de Nordstjernen muzikaal vaarwel werd gezegd vanwege haar laatste vertrek. Ook de Antigua groette haar toen zij de aftocht blies.

Tijdens de lunch voeren we naar de overkant om 's middags Blomstrand(halv)øya aan te doen. Halvøya betekent schiereiland, maar nu de Blomstrandgletsjer teruggetrokken is, is het een eiland gebleken. Michelle nam de 'crazy mountain goats' mee de 369 meter hoge Bratliekollen op om deze gletsjer te bekijken. Nicola nam de 'lazy mountain goats' mee naar de top van Mount Marble, waar in de jaren '20 Ernest Mansfield marmer gemijnd heeft. Helaas bleek het geen succes en is de mijnbouw gestopt. Overblijfselen zijn nog te zien in de vorm van een paar huisjes en verroeste machines.

Wir erwarteten am Kai von Ny Alesund. Alle zusammen besichtigten wir den Zeppelinmast, von dem aus Amundsen und Nobile per Zeppelin zur Nordpolüberquerung gestartet waren. Anschließend konnten wir den Ort ohne Guides erforschen.

Im Hafen lag auch das alte Hurtigroutenschiff „Nordsternen“, das in diesem Jahr die letzte Saison fahren sollte. Es wurde feierlich mit sehr „schräger“ Musik der Ny Alesund-Musikkapelle verabschiedet wurde.

Nach dem Lunch gingen wir auf der gegenüber liegenden Fjordseite auf der Blomstrand-Insel an Land. Dort standen die Reste eines Marmorsteinbruches. Eine Wanderung auf den Bratliekollen bot herrliche Aussicht, auch auf den nördlich der Insel liegenden Gletscher.

Der Kongsbreen hatte bis zum Abend den ganzen Fjord mit Eis gefüllt, sodass wir langsam durch dichte Gletscher-Eisschollen aus dem Fjord herausfahren.

24 augustus

Amsterdamøya/Smeerenburg, Ytre Norskøya, Gråhuken

Positie om 8 uur: 79°43,8' N 11°01,8' E

Temperatuur: 7 °C, windstil, licht bewolkt

Vanmorgen wakker geworden in de Smeerenburgfjord.

Het is zonnig en koud, dat is wel wat anders dan het gure regenachtige weer waar Smeerenburg bekend om staat. Van de traanovens zijn we via de begraafplaats naar het monument gelopen dat in 1906 is opgericht.

In 1904 verscheen de volgende brief in Neerlandia, het orgaan van het Algemeen Nederlandsch Verbond, ingezonden door dhr. W. Thelen.

„In de baai van Smeerenburg, heel op den Noord-Westhoek van 't verlaten eiland, ligt een grafsteen, aldaar geplaatst door de bemanning van den Hollandsen schoener 'Willem Barents', in 't jaar 1878, naar ik meen.

Op dien steen prijkt het volgende opschrift:

'In memoriam. Spitsbergen of Nieuwland ontdekt tot 79°, 30' N. breedte door de Hollanders'.

'Hier overwinterden 1633-1634 Jacob Seegersz en zes anderen'.

'Hier overwinterden en stierven 1634-1635 Andries Jansz. van Middelburg en zes anderen'.

De grafsteen is er nog - misschien wel de noordelijkste op aarde -, maar...de graven zijn er niet meer. De zeven zerken, open en bloot, zijn langs het strand verstrooid; de deksels zijn er af, de witgeschuierde beenderen liggen verspreid, twee schedels in dezelfde met water, modder en sneeuw half gevulde kist, een der schedels nog bedekt met een nauwelijks versleten pet..... De zerken zelf schijnen nog nieuw ....”

Hij roept in deze brief de regering iets aan deze situatie te doen.

Misschien is het wel daarom dat twee jaar later het marine fregat Hr Ms Friesland Smeerenburg aandeed.

De middaglanding stond gepland op de Zeeusche Uytkyck, tot aan koffietijd was het niet zeker of de landing plaats kon vinden, maar de weergoden waren ons goed gezind dus we konden aanlanden. Nicola nam haar groep mee naar het hoogste punt van Ytre Norskøya waar het uitzicht prachtig was en zelfs Papagaaiduikers te zien waren. Michelle en haar groep zijn naar het oostelijke uitkijkpunt gelopen vanwaar ze de noordkust tot aan Reinsdyrflya konden zien. Maar dat was niet het enige bijzondere, onderweg was ook een grafkist zichtbaar, inclusief botten.

Unsere nächste Station hieß Smeerenburg. Hier stand im 17. Jhd. die Wal-Verarbeitungsstation der Niederländer. Fabrikmäßig wurden hier Wale gefangen, an Land zerlegt und zu Tran verkocht. Heute erinnern noch einige Reste der Öfen und ein Grab mit Gedenkstein an diese Zeiten.

Beim Anlanden entdeckten wir eine sehr frische Bärenspur. Mit großer Vorsicht starteten wir unseren Rundgang. Der Bär zeigte sich zum Glück nicht.

Nachmittags stoppten wir, um den „Seeländer Ausguck“ auf der Insel Ytre Norskøya (der äußersten Norwegerinsel) zu besuchen. Auf einem Berg, von dem man freie Sicht auf Nordmeer und Fjord hatte, hatten niederländische Walfänger aus der Provinz Seeland nach Walen Ausschau gehalten. Wir fanden Papageitaucher, Raubmöwen und Eismöwen. Der Wind blies uns fast vom Berg, sodass das Schiff während des Abendessens noch geschützt zwischen den Inseln liegen blieb.

25 augustus

Liefdefjorden: Reinsdyrflya & Monacobreen

Positie om 8 uur: 79°41,5' N 013°34,7' E

Temperatuur: 10 °C, windstil, zonnig

Windstil, zonnig, een aangename temperatuur van 10 graden Celsius en het prachtige landschap van de Liefdefjord. Dat is nog eens wakker worden. Michelle kwam tijdens het ontbijt met het goede nieuws dat zowel de snelle als de langzamere wandeling zonder al te veel hoogte verschillen zouden zijn zodat de spieren een beetje konden ontspannen. De snelle groep volgde Michelle langs grote stenen en vond zelfs goede (verse) sneeuw om sneeuwballen van te maken. Michelle had net besloten om niet verder noordwaarts te gaan maar het kruis van Kreuzritter en Villa Oxford te bezoeken, toen er een ijsberenalarm kwam. Dit betekent zonder verder stoppen terug naar het schip. Omdat de beer langs het strand naar onze landingsplaats liep moest er een alternatief gezocht worden. Het strand aan de zuidoost zijde bood dit. Gelukkig bleven de ijsberen bij de landingsplaats liggen wat ons een de gelegenheid gaf om naar de hut te komen waar Nicola en haar groep al eerder waren opgepikt. De fotografen groep waren eerst naar het kruis gegaan en daarna doorgelopen naar de hut. Deze wilden ze net van binnen bekijken toen het ijsberenalarm kwam. Een poolvos sloeg dit alles gade.

Veilig terug aan boord had iedereen gelegenheid de beer en haar jong te bekijken en te fotograferen. Het was leuk te zien hoe ze beide stenen omrolden om er vervolgens wat onder vandaan te likken. Kapitein Joachim voer het schip nog wat dichterbij, waardoor we de beren nog beter konden zien. Kortom het was een prachtige ontmoeting.

's Middags hadden weer een fantastische belevenis. Ons schip voer door een ijssoep richting de Monacogletsjer. Stuurlieden Maarten en Dan zaten op de boegspriet en vertelden kapitein Joachim hoe hij de grotere brokken ijs kon omzeilen. Het zachte goudgele licht van de nazomer-zon bescheen de fotogenieke gletsjer. Het was indrukwekkend om te zien hoe grote stukken ijs afbraken en in zee stortten.

Rond 20 uur werd koers gezet naar de Sorgfjord.

Bei sonnigem, windstillen Wetter erkundeten wir in 2 Wandergruppen die Ebene der Reindyrflya. Auf dem Rückweg erhielten wir die Nachricht, dass eine Eisbärin mit Jungem am Strand auf uns zu kommt, und wir zunächst im Inland bleiben sollen. Ein Eisfuchs, der uns neugierig umstrich, wurde fast zur Nebensache.

Die Eisbären konnten von Kapitän Joachim auf der Höhe des Schiffes mit Hilfe des Zodiaks gestoppt werden. Sie legten sich hin, um das ganze Treiben in Ruhe betrachten zu können. Diese Zeit konnten beide Wandergruppen nutzen, um in einiger Entfernung in die Zodiaks zu steigen und von der Schiffscrew zum sicheren Schiff zurück gebracht zu werden. Die „schnelle Wandergruppe“ musste dafür die Insel in sehr schnellem Schritt durchqueren.

Vom Schiff aus hatten wir einen sehr guten Blick auf die Eisbären, die in etwa 200 m Entfernung begonnen hatten, im Seetang am Ufer nach Essbarem zu suchen. Wir konnten sie lange beobachten.

Die für den Nachmittag geplante Fahrt zum Monacobreen verschob sich in den Abend. Das viele Eis im Fjord leuchtete in der Sonne, und mehrere Bartrobber ließen, auf einer Eisscholle liegend, das Schiff an sich vorbeiziehen.

Die Gletscherfront wurde von der tiefstehenden Sonne märchenhaft beleuchtet, und mehrere Male brachen große Eisstücke heraus.

Gegen 23 Uhr wurden am Ausgang des Fjordes eine Gruppe Sattelrobben und ein Zwergwal (Minke whale) entdeckt. Die Sattelrobben verschwanden schnell, doch der Wal ließ sich für eine Zeit beim Fressen zuschauen. Immer war es spannend zu sehen, wo er das nächste Mal auftauchen würde.

26 augustus

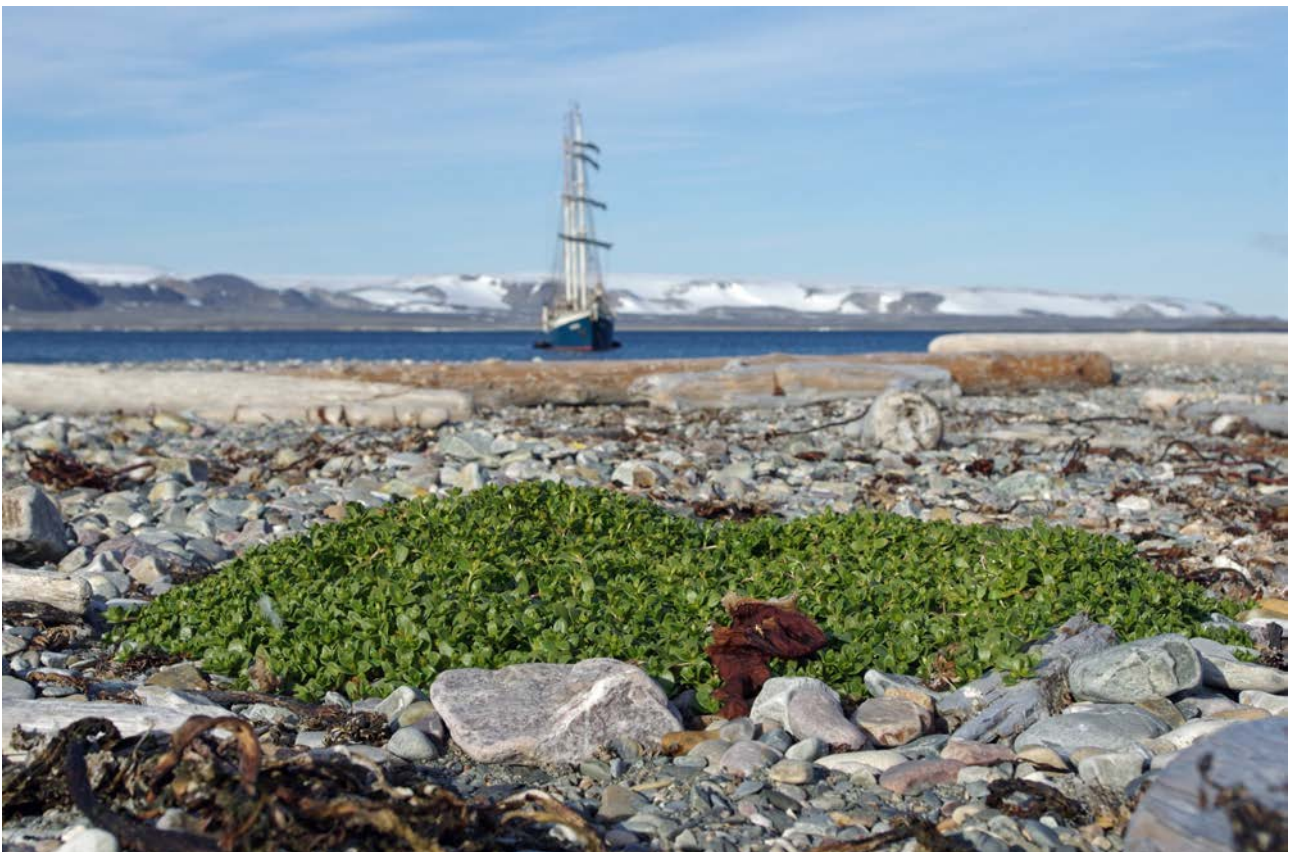
Sorgfjorden: Crozierpynten

Positie om 8 uur: 79°55' N 16°50' E

Temperatuur: 4 °C, windkracht 4 ZO

In deze fjord vond 's werelds noordelijkste zeeslag plaats. De beschutte baai en fjord met zijn goede uitkijkplaats was prima plek voor walvisvaarders. In 1693 voeren er zo'n 40 Nederlandse walvisvaarders toen er 3 Franse oorlogsschepen aanvielen. 28 Nederlandse schepen werden overmeesterd, waarvan er 11 naar Frankrijk werden gebracht, de rest werd in brand gestoken.

De landing was bij Crozierpynten waar nog een ruïne te zien is van de Zweeds/Russische Arc de Meridian-expeditie van 1898/1904. We speurden de kust af en konden zowat een compleet schip samenstellen van het wrakhout dat er lag. Michelle probeerde kapitein Joachim een gevonden fokke-ra aan te smeren, maar het transport over land viel niet mee, dus hij ligt te nog steeds. Ook lag er een groot visnet en een tros touw dat meegenomen werd omdat het op het strand dieren in gevaar kan brengen.

Omdat de wind toenam met vlagen van windkracht 8 bleef het schip bij Crozierpynten liggen en werden er twee lezingen ingepland. Voor de koffie vertelde Michelle over de Nederlandse walvisvaart in de 17e eeuw, na de koffie was het de beurt aan Nicola die de biologie van de walvissen verklaarde.

Sorgfjord betekent Trauerfjord, dieser Fjord diente schon den frühen Walfängern als Hafen. Gräber zeugen noch heute von ihrem gefährvollen und entbehrungsreichen Leben. Hier stand die schwedische Station der schwedisch-russischen geophysikalischen Gradmessungsexpedition von 1898, mit der nachgewiesen wurde, dass die Erde an den Polen nicht rund, sondern etwas abgeflacht ist. Reste aus Ziegelsteinen zeigten die Vermessungspunkte an. Auch von den beiden Häusern war noch einiges zu erkennen. Wir erklimmen einen kleinen Felsberg, von dem man gute Aussicht über eine große Ebene und den Strand hatte. Auf dem Rückweg unserer Wanderrunde sammelten wir Plastikmüll am Strand und konnten schnell einige Säcke füllen.

Am Nachmittag hatte der Wind so aufgefrischt, dass Kapitän Joachim entschied, in der geschützten Bucht zu bleiben, bis der Wind etwas abflauen würde.

Während dessen wurden wir über die Geschichte des Walfangs informiert und erhielten einen Überblick über die heute noch in Spitzbergens Gewässern vorkommenden Wale.

Der Sturm hatte uns trotz Anker um etwa 500 m versetzt, sodass für die Nacht beide Anker noch einmal neu im Grund verankert wurden.

27 augustus

Zeilen richting Woodfjord

Positie om 8 uur: 79°55' N 16°50' E

Temperatuur: 7 °C, windkracht 4 ZO

Noordelijkste positie: 80°05,40' N

Gedurende het ontbijt kwamen Joachim en Michelle met de mededeling dat er besloten was om terug te varen via de westkust in plaats van tegen weer en wind in het rondje rond Spitsbergen af te maken. De Sorgfjord uitvarend zagen we een dikke vette ijsbeer met een smerige kop, die zich te goed deed aan een dode walrus. Daarna konden we mooi gebruik maken van de Zuidoosten wind door zeil te zetten. Tijdens het zeil zetten moesten we één hand vrijmaken om een kruidenbitter aan te nemen, want we bereikten ons Noordelijkste punt: 80°05,40'N. Toen bijna alle zeilen gezet waren, was er niet veel wind meer over en konden we met de Zodiac een rondje rond

de Antigua varen om haar in haar volle glorie te fotograferen. Het Zweedse schip Origo, dat in de buurt was vond het ook een mooi gezicht en vroeg via de marifoon toestemming om dichterbij te mogen komen om foto's te maken.

Na de fotosessie werd de motor gestart en de zeilen gestreken. Michelle gaf een lezing over ijsberen, geïllustreerd met een paar filmpjes.

Na het eten kwam er als verrassing alsnog een mogelijkheid om aan land te gaan. We gingen voor anker bij Gråhukken (de grauwe hoek) waar in 1934 Christiane Ritter bij haar man, die pelsjager was, overwinterde in een kleine hut. Deze hut bezochten wij. Nicola las een stukje voor uit haar boek: "Eine Frau erlebt die Polarnacht". Op de vraag of deze hut nog gebruikt werd, luidde het antwoord dat met Pasen mensen uit Longyearbyen hier een lang weekend verblijven. Een weekend in deze hut en omgeving sprak ons nog wel aan, maar een jaar is toch wel wat lang.

Der Wind hatte zwar nachgelassen, war aber immer noch kräftig. Wir entschieden, mit dem Wind wieder Richtung Westen zu fahren – aber unter Segeln. Beim Lichten der Anker entdeckten wir bei Eolusneset auf der gegenüber liegenden Seite den Eisbären, der schon einmal (auf der vorherigen Reise der Antigua) dafür gesorgt hatte, dass die Wandergruppen das Land schnell verlassen musste. Er lag noch fast an der gleichen Stelle und fraß von seiner Beute, einem Walross.

Mit vereinten Kräften wurden unter Maartens Anleitung Segel gesetzt, und das Schiff glitt fast geräuschlos dahin.

Gegen Mittag ließ der Wind nach, er schief sogar ganz ein. Das war eine günstige Gelegenheit, die Antigua mit vollen Segeln aus dem Zodiac fotografieren zu können.

Selbst die „Origo“, ein altes Walfangschiff aus Schweden, das jetzt mit Gästen in Spitzbergens Gewässern fährt, hielt auf uns zu und umrundete uns zum Fotografieren. Jetzt waren wir die Attraktion !

Mit Motorkraft ging es dann in den Woodfjord hinein. Im Salon gab Michelle einen Vortrag über Eisbären.

Nach dem Dinner gab es heute noch einen Abendlandgang. Wir besuchten die Hütte von Christiane Ritter, die hier 1934 überwinterte und darüber ein Buch schrieb. Mit Zitaten aus dem Buch besichtigten wir die Hütte. Wie im Buch beschrieben war es wolkenverhangen, und alles erschien düster und grau.

28 augustus

Bockfjord & Woodfjord: Mushamna

Positie om 8 uur: 79°27' N 013°20' E

Temperatuur: 7 °C, windstil

Watertemperatuur: 5 °C

Bockfjorden is bekend vanwege de warmwaterbronnen. Ongeveer 100.000 jaar geleden was er hier een vulkaan en deze bronnen zijn de laatste resten. Michelle had de scheeps-thermometer meegenomen om de temperatuur te meten. Het water bleek 23,5°C te zijn, maar de bronnen niet geschikt om in te baden. Beide groepen bekeken al steen-hoppend de verdere omgeving en een mooie gletsjer. Nadat Bart een sneeuwbal voor zijn verjaardag kreeg, werden er meer gegooid. Weer aan

het strand bracht Joachim een paar handdoeken omdat Kees & Bart een poolduik wilden nemen. Terug aan boord kregen ze gelijk een hartversterkertje, want dat hadden ze wel verdiend.

Met koffietijd werd de jarige Bart naar voren geroepen want Katie had speciaal voor hem een overheerlijke Ijsberen-rijst-taart gemaakt.

Voor de geplande middaglanding moest de Antigua door een nauwe ingang de baai Mushamna in varen. De lange wandeling liep naar het verlaten pelsjagersstation waar een onbezorgde poolvos aan een botje knabbelde. De andere groep maakten een kleinere ronde. Een paar Kleine Jagers waren nieuwsgierig en hadden speciale interesse in de haarklem van Erica.

Mit strahlender Sonne erwarteten wir im Bockfjord. Schon aus dem Fenster konnte man zwei heiße Quellen und einen Gletscher sehen. An Land erkundeten wir eine der Quellen, die es immerhin auf eine Temperatur von knapp 24 °C brachte, aber leider zu klein für ein Bad war.

Auf dem Weg in den Woodfjord nach Mushamna konnten wir wieder Segel setzen.

Mushamna, der „Maushafen“ ist eine Lagune, in die sogar die Antigua einfahren konnte. Wir wanderten bei strahlendem Sonnenschein zur Sysselemannshütte, die bis vor Kurzem noch Trapperhütte war. Ein Eisfuchs ließ sich von uns nicht stören und knabberte an den Überresten einer Robbenhand. Gerade rechtzeitig zum Abendessen waren wir wieder zurück.

29 augustus

Raudfjord & kust-cruise

Positie om 8 uur: 79°44' N 012°15' E

Temperatuur: 5 °C, windstil

Weer windstil. We liggen in een ogenschijnlijke intieme fjord genaamd Raudfjord, wat rode fjord betekent.

Het strand doet deze naam zeker eer aan. Ons doel is de 52 meter hoge heuvel op Bruceneset. Aan de voet van deze heuvel staat een pelsjagershut met de weinig originele naam 'Raudfjordhytta'. Halverwege de heuvel ligt een opgevroren en opengesprongen grafkist. Dan wordt men natuurlijk nieuwsgierig en wil weten of er nog een skelet in ligt. Met zaklamp en flits werd op onderzoek uitgegaan, maar alleen door je op de grond te werpen en zo door de kieren te kijken kun je een schedel zien.

In deze fjord kampeerde Gerja vier dagen in 2008. De zitbankjes rond de vuurplaats stonden er nog, dus Gerja kon precies uitleggen hoe het er aan toe gaat op zo'n reis.

Na de lunch stond een kust-cruise op het programma. Het voordeel van een kleine boot als de Antigua is dat zij dicht onder de kust kan varen. Dat komt natuurlijk mooi uit in het prachtige landschap van de Noordwest hoek van Spitsbergen met al zijn eilandjes. Vlak voor wij de Raudfjord uitvoeren zag Joachim bij Hamiltonbukta een witte stip. Aangezien witte stippen op Spitsbergen extra aandacht verdienen voeren we er heen. Over wat het was verschilden de meningen van steen, sneeuw en ijsbeer, totdat het zijn kop ophief en ons aankeek. Toen werd duidelijk dat het het laatste was. Hij stond op, kwam dichterbij, gaf een klein showtje en ging een stukje verder weer liggen. Wij vervolgden onze cruise tussen de eilanden door totdat Steffen een paar walrussen op een eiland zag. Het bleek een groepje van vijf dieren, waaronder een moeder met kalf. De late avond bracht nog een luchtspiegeling en de mooiste zonsondergang van het jaar.

Der Raudfjord ist ein kleiner Fjord an der Nordküste. An seiner Westseite münden mehrere Gletscher ins Wasser, an der Ostseite zerbröckelt das „old red“-Gestein.

Auf einem kleinen Hügel am Strand befinden sich 2 Gräber, eins stammt aus der Walfangzeit. Sarg und Schädel sind unter den Steinen noch gut zu erkennen.

Die Ebene oberhalb des Strandes zeigte schöne Frostmuster im Boden. Etwas weiter im Inland befand sich der Richardvatn, ein größerer See.

Am Nachmittag fuhren wir Richtung Westen durch die Inselwelt von Spitzbergens Nordwesten. Schon in der Hamiltonbucht am Ausgang des Raudfjordes entdeckte Kapitän Joachim einen Eisbären in den Blocksteinen einer Felswand. Lange war nicht klar, ob es ein Stein, ein Stück Plastik, etwas Schnee oder doch ein Eisbär war – bis er den Kopf hob. Das Schiff konnte nah herankommen, und wir sahen, wie sich der Eisbär mit Leichtigkeit zwischen den Steinen bewegte.

Zwischen den Nordwest-Inseln gab es eine schmale Schiffspassage, durch die sich die Antigua vorsichtig voranschob. In der Nähe von Smeerenburg entdeckte Steffen einige Walrosse auf einem Felsen. Beim Näherkommen sahen wir, dass ein junges Walross dabei war. Südlich der Sanskøya erreichten wir wieder die offene See und fuhren über Nacht bis in den Krossfjord.

30 augustus

Krossfjord: Lilliehöökbreen & Signehamna & Tinayrebukta

Positie om 8 uur: 79°20,7' N 011°38' E

Temperatuur: 6 °C, windstil

Opstaan, naar buiten gaan om een frisse neus te halen en dan tot de ontdekking komen dat je omgeven bent door één van de mooiste gletsjers van Spitsbergen. Als een halve cirkel rond het schip was daar de overweldigende Lilliehöökbreen, voor ons gevoel vlakbij, maar de radar wees uit dat we nog een halve nautische mijl (ofwel 900 meter) van het dichtst bij zijnde punt vandaan waren. Deze uitkomst gaf nog meer perspectief aan de zaak, want hieruit bleek de gletsjer nóg grootser. Na hier 2 uur rondgedobberd te hebben was iedereen koud. Terwijl wij de gelegenheid kregen om weer op te warmen voer het schip naar Signehamna waar nog resten te zien zijn van de Duitse weerstations Knospe & Nussbaum uit de tweede wereld oorlog. Michelle vertelde het verhaal van Wilhelm Dege. Vaten met daarop 'Kriegsmarine' liggen overal en op een porseleinscherf was nog 1942 te lezen. Begin 1943 werd dit weerstation door de noren ontdekt.

De lange wandeling 's middags begon met een natte voet van Kees. Gelukkig word je maar één keer nat, dus de wandeling van Fanculuspynten naar Tinayrebukta werd voortgezet. Onderweg de eerste berg op schrok Michelle van een groot lichtgekleurd rendier dat achter een steen stond. Gelukkig deed hij zijn kop omhoog waardoor zijn gewei zichtbaar werd. Het rendier was niet alleen, maar had een compleet harem. Op een meertje in het tussengelegen dal zwommen vier roodkeelduikers. Toen de tweede top bereikt was werden ook de andere groep en Antigua zichtbaar. De tweede groep was met Nicola door de morenen richting een waterval gelopen welke van Kambreen stortte.

's Avonds werd de film 'When the light comes' vertoond. Dit is een verfilming van het boek dat Heleen van der Laan schreef over haar overwintering bij een pelsjager op Austfjordneset.

Wir erwarteten nur wenige hundert Meter vor der gewaltigen Abbruchkante des Lilliehöökbreens. Tiefhängende Wolken und Regen ließen das Eis von Innen leuchten. Mehrere Male brachen größere Stücke ab und stürzten donnernd ins Wasser.

Durch dichte Wolken fuhren wir weiter nach Signehamna. Dort liegen die Reste einer deutschen Wetterstation aus dem zweiten Weltkrieg in der Tundra. Moose und Flechten schienen in der feuchten, nebeligen Luft geradezu aufzublühen und verliehen den Berghängen eine tiefgrüne Farbe.

Auf dem Rückweg entdeckte Steffen in weiter Ferne einen Eisfuchs, der schon sein weißes Winterfell trug und ganz zusammengerollt in der Tundra saß.

Nachmittags stoppten wir in der Tinayrebucht. Die „schnelle Wandergruppe“ wanderte vom Ausgang der Bucht in die Bucht hinein, die andere Gruppe ließ sich mit dem Schiff in die Bucht hineinbringen und wanderte zum Gletscher, von dem sich ein Wasserfall in die Tiefe stürzte. Im Flussbett ging es zurück an den Strand.

31 augustus

Trygghamna: Harriëtbreë

Positie om 8 uur: 78°18,2' N 012°36,4' E

Temperatuur: 8 °C, windkracht 5 – OZO

Vanwege de zuidenwind met een windkracht variërend van 2 – 6 en een gemiddelde snelheid van vier knopen bereikten we pas rond half 2 onze landingsplaats in Trygghamna. Halverwege de ochtend gaf Michelle een lezing over de ontdekking van Spitsbergen en huidige politieke stand van zaken. Trygghamna betekent behouden haven en dat was goed te merken. We waren beschermd van de sterke deining en wind. Per zodiac werden we naar Harriëtbreë gebracht. Deze kalft in een baai vol ijsbergjes en een rondzwemmend zeehondje. We wilden de gletsjer op, maar door het hoge water bleek het niet zo makkelijk om het eiland te verlaten. Tja, dan moet je net een groep Nederlanders hebben, die laten zich niet kisten door een beetje water, dus er werd al gauw een dam gebouwd om het water te trotseren. Tussen alle stenen lagen er veel met fossiele plantenresten. En ook het zogenaamde 'Basement'-gesteente, het oudste ter wereld ligt hier aan de oppervlakte inclusief schaafsporen van de gletsjer. Toen Michelle met de eerste groep teruggebracht werd naar de boot had de wind net weer toegenomen en kreeg iedereen de volle laag. Tot op het ondergoed nat kwamen ze aan boord. Onze lieve kok Sacha had een pan soep opgewarmd om weer warm te worden. Nicola had de rest mee de gletsjer opgenomen, maar deze was vanwege de regen nat en glad, dus ging de verdere wandeling langs het strand.

In der Nacht hatten wir eine große Strecke nach Süden zurückgelegt. Unser Ziel war Trygghamna, ein kleiner Fjord am Eingang zum Eisfjord. Aufgrund des Gegenwindes erreichten wir ihn erst gegen Mittag.

Nach dem Lunch ging es bei strömendem Regen und Wind an Land, direkt an eine Gletscherfront. Es stellte sich heraus, dass unsere Landestelle eine Insel war, und wir auf die Ebbe warten mussten, um zum Gletscher zu gelangen. Die schnelle Wandergruppe begann, eine Brücke aus Steinen zu bauen, die in gemeinschaftlicher Arbeit bald fertiggestellt war. Wir konnten unseren Weg zu einer Stelle, an der man auf den Gletscher gehen konnte, fortsetzen. Zuvor mussten wir einen Fluss durchqueren. Es kostete einige Zeit, Stellen zu finden, die für alle überquerbar waren. Endlich auf dem Gletscher stellte sich heraus, dass er durch den Regen recht glatt geworden war, sodass wir ihn rutschend schnell wieder verließen.

Dummerweise war gerade heute eine lange Zodiac-Fahrt zurückzulegen, sodass alle, die trockene Füße bei den Flüssen behalten hatten, auf der Fahrt durch Wind und Wellen zurück zum Schiff doch noch nass wurden.

1 september

Van Keulenfjord: Fleur de Lyshamna/Bamsebu & Van Mijenfjord: Berzeliusdalen

Positie om 8 uur: 77°31,9' N 014°59,8' E

Temperatuur: 5 °C, windkracht 2 – ZW

Na de hele nacht door gevaren te hebben, kwamen we 's morgens rond 7 uur aan in Fleur de Lyshamna. Deze baai is genoemd naar het jacht van prins Henry von Bourbon die er in 1891/92 verbleef. De snelle groep liep via de 42 meter hoge Polahaugen naar Bourbonhamna waar ook de andere groep met Nicola aan land was gezet. Hier staat de hut Bamsebu en liggen resten van de belugavangst uit de jaren '30. Steffen zag een zeehond op een steen in Kvitfiskhamna. Michelle gaf dit door aan Nicola en terwijl haar groep de baai in tuurde om de zeehond te zoeken zagen zij Beluga's in westelijke richting zwemmen. De snelle groep liep snel naar Pitnerodden en zag nog net hoe de laatste beluga met jong vlak langs de kust voorbij trok.

Via Mariasundet voeren we langs Midterhukun, een prachtige gekreukelde berg. Deze kreukels zijn ongeveer 60 miljoen jaar geleden ontstaan toen Spitsbergen met Groenland in botsing kwam.

Na de koffie zijn we aan land gegaan in het Berzeliusdal. Een wijds dal gekleurd in herfsttinten met een oud bootje op het strand. Nicola nam de snelle groep mee de morenen over. Vanaf dit hoger gelegen deel heb je prachtig uitzicht op Fridjovhamna en de Fridjovgletser.

Durch Gegenwind und heftige Wellen hatte sich das Schiff in der Nacht nach Süden bis in den Bellsund vorgekämpft.

Im van Keulenfjord konnte die schnelle Wandergruppe in Fleur de Lys-hamna an Land gehen und nach Bamsebu wandern. Die zweite Gruppe begann in Bamsebu und wanderte um die Bucht herum. Beide Gruppen konnten aus unterschiedlichen Winkeln einen Seehund auf einem Felsen beobachten, als plötzlich Belugas gesichtet wurden. Eine Herde von etwa 25 Tieren, davon 10 Mütter mit Jungen zogen vorbei. Die Schnelle Wandergruppe hatte den besseren Standpunkt und konnte an die Küste eilen, um noch die letzten Tiere vorbeiziehen zu sehen.

Nachmittags fuhren wir an Axeløya, einer Insel, die quer im Fjord liegt, vorbei in den van Mijenfjord. Dort gingen wir im Berzeliusdalen an Land. Von einer kleinen Anhöhe aus konnten wir einen Blick auf den Fridjovbreen werfen.

Wieder bei starkem Wind fuhren wir in der Nacht wieder nach Norden.

2 september

Grønfjord: Barentsburg & Sandefjordneset

Positie om 8 uur: 78°03' N 014°12' E

Temperatuur: 7,5 °C, windkracht 3 – 0

Dit keer werden we niet wakker door het vallen van het anker, want we lagen in Barentsburg. Dit was ooit de belangrijkste stad van Spitsbergen, toentertijd onder Nederlandse vlag. Hier woonde ook Sjef van Dongen die voor de Nederlandse Spitsbergen Compagnie werkte en in 1928 deel uitmaakte van de reddingsexpeditie die er op uitgestuurd werd om Nobile te redden. Michelle bood een stadswandeling aan, maar iedereen was vrij om te gaan en staan waar hij/zij wilde. In het wetenschappelijk deel van de stad, zagen we een medewerker van het Marine-Geologisch Instituut in Kola. Hij vertelde het één en ander over de onderzoekcentra. Michelle vertelde over geoloog Alexander die ze tijdens de eerste Askja reis bezocht had. Prompt kwam hij ook naar buiten en begroette de groep. De stadswandeling eindigde in de hotelbar. Na de lunch was ook souvenir winkel, het postkantoor en museum geopend en kreeg iedereen nog de gelegenheid om deze te bezoeken. Dit was voor Iona en Ramon zeer belangrijk, want Iona had oude foto's bij haar van haar oudtante.

De middaglanding werd bij Sandefjordneset in het zuiden van Grønfjorden gedaan. Daar werden een aantal vossen en een vossenhol gezien. Interessant was ook om het verschil te zien tussen het begroeide Stenbrohulldal ten zuiden van Braganzatoppen en de jonge morenen van de Aldegondagletjser die een grote puinhoop achter laat. Toen we weer bij het strand aangekomen waren werden we nieuwsgierig bekeken door twee zeehonden.

's Avonds werd koers richting noorden gezet.

Wir erwarteten am Kai von Barentsburg. Das feuchte Wetter, die Steinkohle und die verfallenen Häuser schafften eine düstere Atmosphäre. Über 162 Stufen ging es den Hang hinauf zum zentralen Platz des Ortes. Michelles Ortsführung endete am Hotel, wo wir eine Kleinigkeit trinken konnten. Leider war der für Museum, Post und Souvenirladen zuständige Mann erst nach mehreren Telefongesprächen aufzufinden.

Er versprach schnellstmöglich zu kommen und alles zu öffnen, sodass wir nach dem Lunch auf dem

Schiff nocheinmal die Treppe emporsteigen und die entsprechenden Einrichtungen nutzen konnten.

Am Nachmittag fuhren wir ein Stück weiter in den Grønfjord hinein, um an einer geschützten Stelle für einen Tundraspaziergang an Land zu gehen. Wir sahen mehrere Eisfüchse, einen Fuchsbau, vorüberziehende Gänse und am Strand einen Seehund im Wasser.

3 september

Dicksonfjord: Lyckholmdalen & Ekmanfjord: Coraholmen

Positie om 8 uur: 78°38,5' N 015°26,3' E

Temperatuur: 6 °C, windkracht 3 – NO

Lyckholmdalen is een dal dat omringd wordt door prachtige 650 meter hoge tafelbergen die als spekkeok uit laagjes zijn opgebouwd. Deze bergen hebben Devoon als basis met daar bovenop Carboon en Perm. Bij aankomst zagen we al de fossiele koralen uit het Perm. Spitsbergen was destijds als het tegenwoordige Great Barrier-rif. De lange wandeling liep richting Tverrelvdalen, waarbij ze een pingo tegen kwamen. De kortere wandeling besteedde veel tijd aan het zoeken naar fossielen in de hoop een sauriër te vinden. Deze werd niet gevonden, maar wel nog meer koraal, ammonieten en brachiopoden.

Tijdens de lunch herinnerde Steffen de rest van zijn tafel er aan dat kok Sacha vandaag jarig is, en stelde voor om hem in de keuken toe te zingen. De complete tafel stond op en voegde de daad bij het woord.

's Middags landden we aan op het vreemd uitzijende eiland Coraholmen. Een surrealistisch landschap dat in 1896 ontstond toen de Selfströmgletsjer plotseling naar voren schoof en daarbij rood zand en gravel op het van origine zeer lage en vlakke eiland Coraholmen schoof. Het resultaat is een rood, modderig heuvellandschap met meertjes op allerlei niveaus en onze laarzen vol vette klei.

Weer aan boord wachtte ons een verrassing: Captain's dinner, met dresscode.

Voorafgegaan door een aperitief en speech van Kapitein Joachim kregen we te maken met de Haute Cuisinekant van Sacha. De hele reis was het eten al heerlijk, maar nu overtrof hij zichzelf!

De service meiden deden ook hun uiterste best en het was leuk dat ook Maarten & Dan tussen de gasten plaatsnamen. Kapitein Joachim nam plaats aan de jeugdige tafel en bewees dat hij ook in staat was tot in de vroege uurtjes mee te feesten.

In der Nacht fuhren wir in den Dicksonfjord, einen nordöstlichen Zweig des Eisfjordes. Ein breites Tal mit nahezu ungestörtem Sedimentgestein aus den verschiedenen geologischen Phasen der Insel erwartete uns. Das Gestein ist unterschiedlich verwittert und bildet im oberen Bereich kleine „Türmchen“ oder „Buddhas“ aus. Wir sahen einige große Brocken herunterfallen und waren froh, nicht gerade dort gestanden zu haben. Ein kleiner Wasserfall reizte als Ziel, allerdings versperrte ein

größerer Fluss den Weg dorthin. „Pfadfinder“ Manfred wurde vom tiefen Wasser überrascht und bekam nasse Füße.

Die „Langsame Gruppe“ suchte Fossilien und fand Korallen, Ammoniten, Brachiopoden und andere Tiere aus früheren Zeiten.

Nach dem Lunch fuhren wir nach Coraholm in den Ekmanfjord. Der Selfströmngletscher hat hier mit einem Vorstoß den Meeresboden auf die ursprünglich flache Tundraisel Coraholm aufgeschoben. Eine Hügellandschaft aus rotem Lehm, durchsetzt von vielen kleinen Seen, erwartete uns. Vom Regen der letzten Tage war der rote Lehm wunderbar aufgeweicht und klebte an den Stiefeln.

Zurück auf dem Schiff erwartete uns ein festliches Captain's Dinner (mit anschließendem Tanz auf dem Deck!).

4 september

Nordfjord: Sveabreen & Sassenfjord: Diabasodden

Positie om 8 uur: 78°40' N 014°42' E

Temperatuur: 8 °C, windkracht 0

Langzaam druppelde de salon vol, we konden vanmorgen een uurtje uitslapen. Om 9 uur ging het anker op en voeren we naar de Svea-gletsjer. Deze gletsjer ziet er heel brokkelig uit, met op de achtergrond gestreepte bergen en kleine ijsbergjes op de voorgrond, heel anders dan de gletsjers die we tot nu toe zagen. Er lag één hele grote ijsberg in het water en Joachim kon het niet laten om daar een rondje om te varen. Ook lagen er verschillende baardrobber op het ijs voor de gletsjer. 's Middags maakten we nog een laatste landing op Diabasodden. Daar wachtte ons Hyperittfossen, eindelijk een waterval die zonder natte voeten te bereiken is!

Mit endlich wieder klarerem Himmel fuhren wir am Sveagletscher vorbei in den Tempelfjord für einen letzten Landgang. Hier war endlich ein Wasserfall aus der Nähe zu bewundern, ohne dass der Fluss durchquert werden musste.

5 september

Adventfjord: Longyearbyen

Positie om 8 uur: 78°14' N 15°36' E

Na het laatste overvloedige Antigua-ontbijt was het bijna tijd. Ongelofelijk dat deze reis ten einde was gekomen en dat we alles in slechts 16 dagen hadden beleefd.

We hadden nog een paar uur tijd om Longyearbyen te verkennen en souvenirs te kopen tot we weer door de bus naar het vliegveld werden gebracht. Voor velen onder ons was het duidelijk dat dit niet de laatste reis noordwaarts was; de Arctische schoonheid kan niemand ontkennen.

Nach einem letzten, guten Antigua-Frühstück war es schließlich an der Zeit. Kaum zu glauben, dass die Reise schon zu Ende war und dass all die Erlebnisse tatsächlich innerhalb von 16 Tagen Platz gefunden hatten! Wir hatten noch ein paar Stunden Zeit, um Longyearbyen zu erkunden und ein paar Souvenirs einzukaufen, bis das Flugzeug startete. Bereits jetzt wussten viele von uns, dass es nicht die letzte Reise in den hohen Norden gewesen sein sollte; der Schönheit der Arktis hatte sich niemand entziehen können.

*Dit triplog is door Michelle (nederlands) en Nicola (deutsch) gemaakt en terug te vinden op:
<http://www.spitsbergen-svalbard.info>*

De Antigua zal ook in de toekomst in de wateren rond Spitsbergen varen; Andere schepen van de Tallship-vloot Mare Frisium, Artemis, Elisabeth en Atlantis varen op het IJsselmeer, de Noordzee, Oostzee en rond de Canarische Eilanden.

Die Antigua wird auch künftig in Spitzbergens Gewässern fahren; die anderen Großsegler der Tallship-Flotte, Mare Frisium, Artemis, Elisabeth und Atlantis sind in der Nordsee einschließlich Hamburg, der Ostsee, dem IJsselmeer und den Kanarischen Inseln zu finden.

Meer informatie / Weitere Informationen hierzu:

Tallship Company
Zevenhuizen 52
NL-8801 AW Franeker
Tel +31 (0)517 – 342810
info@tallship-company.com
<http://www.tallship-company.com>

Reisstatistiek

Totale afstand in zeemijlen / Totale Reiseentfernung in Seemeilen: 909

Totaal aantal landingen / Gesamtzahl Anlandungen: 22

Totaal aantal vossen / Gesamtanzahl Füchse: 9

Lectures & Sailing		
23 augustus 2012	Amundsen	Michelle
26 augustus 2012	Ter Walvisvaart	Michelle
26 augustus 2012	Whales	Nicola
27 augustus 2012	Ijsberen	Michelle
27 augustus 2012	zeilen	
28 augustus 2012	zeilen	
30 augustus 2012	When the light comes	film
31 augustus 2012	Ontdekking van Spitsbergen	Michelle

